

Bryssel den 16 december 2022
(OR. en)

16171/22

**Interinstitutionellt ärende:
2021/0422(COD)**

**COPEN 454
DROIPEN 166
ENV 1322
JAI 1703
CODEC 2053**

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	15006/22
Komm. dok. nr:	14459/21 + COR 1 + ADD 1 + ADD 2 COR 1 + ADD 3
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser – Allmän riktlinje

Vid sitt möte den 9 december 2022 godkände rådet (rättsliga och inrikes frågor) en allmän riktlinje om det ovannämnda förslaget till direktiv.

Den text som godkänts av rådet återfinns i bilagan. Ändringar i förhållande till kommissionens förslag är markerade med fetstil (för tillägg) och, i den engelska versionen, med genomstrykning (för strykningar).

Den allmänna riktlinjen kommer att utgöra mandat för förhandlingarna med Europaparlamentet inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser och om upphävande av
direktiv 2008/99/EG**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 83.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artikel 191 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) förbinder sig unionen att säkerställa en hög miljöskyddsnivå och en bättre miljö.

¹ EUT C, , s. .

- (2) Unionen är fortsatt oroad över ökningen av miljöbrotten och effekterna av dessa, vilka undergräver effektiviteten hos unionens miljölagstiftning. Dessa brott når dessutom allt oftare utanför de staters gränser i vilka de begås. De utgör ett hot mot miljön och bör därför bemötas med lämpliga och effektiva medel.
- (3) De befintliga sanktionssystemen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG² och den sektorsspecifika miljölagstiftningen har inte varit tillräckligt på alla miljöpolitiska områden för att uppnå efterlevnad av unionens miljöskyddslagstiftning. Efterlevnaden bör stärkas genom tillgång till straffrättsliga påföljder, som är en markering av samhällets ogillande av annan art än administrativa påföljder.
- (4) Utredning, lagföring och dom vid miljöbrott bör effektiviseras. Förteckningen över miljöbrott i direktiv 2008/99/EG bör ses över och ytterligare kategorier av straffbara gärningar bör införas som grundar sig på de allvarligaste överträdelserna av unionens miljölagstiftning. Bestämmelserna om påföljder bör skärpas för att öka deras avskräckande effekt och för att stärka brottsbekämpningskedjan som ansvarar för upptäckt, utredning, lagföring och dom vid miljöbrott.
- (5) Medlemsstaterna bör kriminalisera brottskategorier och öka precisionen vid fastställandet av brottsrekvisit, samt harmonisera påföljdstyperna och påföljdsnivåerna.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 328, 6.12.2008, s. 28).

- (6) Medlemsstaterna bör i sin nationella lagstiftning fastställa straffrättsliga påföljder för allvarliga överträdelser av unionens miljöskyddslagstiftning. Inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken fastställs i unionslagstiftningen omfattande regler om kontroll och tillsyn enligt förordning (EG) nr 1224/2009³ och förordning (EG) nr 1005/2008 vid allvarliga överträdelser, inbegripet sådana som skadar den marina miljön. Enligt detta system har medlemsstaterna ett val mellan administrativa och/eller straffrättsliga påföljdssystem. I linje med kommissionens meddelande om den europeiska gröna given⁴ och EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030⁵ bör vissa uppsåtliga olagliga handlingar som omfattas av förordning (EG) nr 1224/2009 och förordning (EG) nr 1005/2008⁶ fastställas som straffbara gärningar.

³ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 av den 8 april 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (EUT L 112, 30.4.2011, s. 1).

⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Den europeiska gröna given*, COM(2019) 640 final.

⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 – Ge naturen större plats i våra liv*, COM(2020) 380 final.

⁶ Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1).

- (7) För att handlingen ska utgöra ett miljöbrott enligt detta direktiv bör den vara olaglig enligt unionslagstiftning [...] **som syftar till att uppnå ett av målen för unionens miljöpolitik, och som har blivit antagen, särskilt på grundval av artiklarna 91, 114, 168 eller 192 i EUF-fördraget, eller enligt nationella lagar och andra författningar som ger verkan åt den unionslagstiftningen.** Den handling som utgör varje brottskategori bör fastställas, och ett tröskelvärde som måste uppfyllas för att handlingen ska vara straffbar bör, när så är lämpligt, fastställas. En sådan handling bör betraktas som en straffbar gärning när den utförs uppsåtligt och, i vissa fall, även när den utförs **åtminstone** av grov vårdslöshet. En olaglig handling som orsakar dödsfall eller allvarlig personskada, väsentlig skada eller betydande risk för väsentlig skada på miljön eller på annat sätt anses vara särskilt skadlig för miljön **bör också utgöra** [...] brott när den utförs **åtminstone** av grov vårdslöshet. **Detta direktiv kräver inte att begreppet åtminstone grov vårdslöshet införs för varje del av brottet, såsom innehav, försäljning eller utbudande till försäljning, utsläppande på marknaden och liknande. I dessa fall får medlemsstaterna begränsa det straffrättsliga ansvaret till fall där begreppet åtminstone grov vårdslöshet avser vissa delar av brottet, såsom skyddsstatus, försumbar mängd eller sannolikhet för att handlingen orsakar väsentlig skada.** Det står medlemsstaterna fritt att anta eller behålla strängare straffrättsliga bestämmelser på det området. **Om inte annat uttryckligen anges i detta direktiv bör de termer som används i detta direktiv tolkas i den mening som avses i de respektive rättsakter som är specifikt tillämpliga på en viss handling, om termerna definieras i dessa akter. Detta direktiv bör inte påverka skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheter och rättsprinciper som fastställs i artikel 6 i EU-fördraget, inbegripet principen ”inget brott utan lag, inget straff utan lag”.**

- (8) En handling bör betraktas som olaglig även om den utförs med tillstånd från en behörig myndighet i en medlemsstat, om tillståndet erhållits, **bland annat**, på bedrägligt sätt eller genom korruption, utpressning eller tvång. **Innehav av ett sådant tillstånd utesluter ju inte straffrättsligt ansvar för tillståndshavaren, så länge som tillståndet är olagligt och innehavaren kände till denna rättsstridighet eller inte kunde vara omedveten om den. Om det krävs ett tillstånd utesluter dessutom inte det faktum att tillståndet är lagenligt att ett straffrättsligt förfarande kan inledas mot en tillståndshavare som inte uppfyller alla specifika skyldigheter för det tillståndet eller andra relevanta rättsliga förpliktelser som inte omfattas av tillståndet.**
- (8a) Dessutom bör aktörerna vidta nödvändiga åtgärder för att följa de lagar och andra författningar om miljöskydd som är tillämpliga när de utövar respektive verksamhet, bland annat genom att uppfylla sina skyldigheter enligt tillämplig EU-lagstiftning och nationell lagstiftning vid förfaranden som reglerar ändringar eller uppdateringar av befintliga tillstånd.
- (9) Miljön bör skyddas i vid bemärkelse, i enlighet med artikel 3.3 i EU-fördraget och artikel 191 i EUF-fördraget, och omfatta alla naturresurser – luft, vatten, mark, vilda djur och växter inklusive livsmiljöer – samt miljötjänster. **Vissa brott i detta direktiv inbegriper ett kvalitativt tröskelvärde som kräver att handlingen orsakar dödsfall eller allvarlig personskada eller väsentlig skada på luft, vatten eller markkvalitet eller på djur eller växter. Eftersom sådana skador kan leda till skador på den biologiska mångfalden och ekosystemtjänsterna bör det kvalitativa tröskelvärdet förstås i vid bemärkelse, inbegripet, i förekommande fall, väsentlig skada på djur och växter, livsmiljöer och miljötjänster.**

- (9a) I detta direktiv definieras bland annat ett brott som avser utsläppande på marknaden, i strid med ett förbud eller ett annat krav som syftar till att skydda miljön, av en produkt vars användning leder till att det i luft, mark eller vatten avges, släpps ut eller införs material eller ämnen eller joniserande strålning i en mängd som orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter. till följd av att produkten används i stor skala. I detta sammanhang avser användning i stor skala den kombinerade effekten av flera användares användning av produkten, oavsett deras antal, så länge brottet orsakar eller sannolikt kommer att orsaka skador på miljön eller människors hälsa.**

- (10) De accelererande klimatförändringarna, förlusten av biologisk mångfald och miljöförstöringen, i kombination med påvisbara exempel på deras ödesdigra verkningar, har medfört att den gröna omställningen har erkänts som vår tids avgörande mål och en fråga om rättvisa mellan generationerna. **Hänvisningarna i detta direktiv till relevanta termer i unionens miljölagstiftning som används för att definiera olagliga handlingar bör i tillämpliga fall tolkas i enlighet med definitionerna i unionens miljölagstiftning som omfattas av detta direktiv. [...] Detta direktiv bör därför även täcka alla [...] unionsakter om ändring av bestämmelser eller krav som är relevanta för definitionen av olagliga handlingar [...] som är av relevans med avseende på de brottsrekvisit som fastställs i detta direktiv[...]. Lagstiftarna uppmanas att vid utarbetandet av sådana unionens ändringsakter införa en hänvisning till detta direktiv. När nya kategorier av olagliga handlingar som ännu inte omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv definieras i unionens miljölagstiftning bör det emellertid krävas en ändring av [...] detta direktiv för att inkludera dessa nya [...] kategorier av olagliga handlingar i tillämpningsområdet [...].**

- (11) De kvalitativa och kvantitativa tröskelvärden som används för att fastställa rekvisit för miljöbrott bör förtydligas genom tillhandahållande av en icke uttömmande förteckning över omständigheter som av de myndigheter som utreder och lagför brott och dömer brottmål, **i förekommande fall** bör beaktas vid bedömningen av sådana tröskelvärden. Det skulle främja en enhetlig tillämpning av direktivet och en effektivare bekämpning av miljöbrott samt skapa rättssäkerhet. Trösklarna eller tillämpningen av dem bör emellertid inte göra det orimligt svårt utreda och lagföra brott eller döma i brottmål.
- (11a) **Om en olaglig handling, i enlighet med detta direktiv, som begås uppsåtligen orsakar ett dödsfall, bör avsikten tolkas i enlighet med nationell lagstiftning. Vid tillämpningen av detta direktiv skulle det därför kunna förstås som en avsikt att döda, eller det skulle också kunna omfatta en situation där förövaren frivilligt och i strid med en viss skyldighet har agerat, eller avstått från att agera, dock utan att önska eller acceptera ett dödsfall som ändå inträffat. Samma logik gäller när en olaglig handling, i enlighet med detta direktiv, som begås uppsåtligen orsakar allvarlig personskada.**
- (11b) **När det gäller de brott som avses i detta direktiv bör begreppet åtminstone grov vårdslöshet tolkas i enlighet med nationell lagstiftning.**

- (12) Vid straffrättsliga förfaranden och rättegångar bör vederbörlig hänsyn tas till involveringen av kriminella organisationer vars verksamhet inverkar negativt på miljön. Vid de straffrättsliga förfarandena bör korruption, penningtvätt, cyberbrottslighet och dokumentbedrägeri samt – när det gäller affärsverksamhet – gärningsmannens avsikt att maximera vinsterna eller minska kostnaderna om dessa uppkommer i samband med miljöbrott, tas upp. Dessa former av brottslighet är ofta kopplade till allvarliga former av miljöbrottslighet och bör därför inte behandlas isolerat. I detta avseende är det särskilt oroande att vissa miljöbrott tolereras eller aktivt stöds av behöriga myndigheter eller tjänstemän under utövandet av sitt offentliga uppdrag. I vissa fall kan detta till och med ta formen av korruption. Exempel på sådana beteenden är att blunda för eller tåga om överträdelser av miljöskyddslagarna efter inspektioner, avsiktligt avstå från inspektioner eller kontroller, till exempel av huruvida villkoren i tillståndet iakttas av tillståndsinnehavaren, besluta eller rösta för att utfärda olagliga tillstånd eller lägga fram falska eller osanna positiva rapporter.
- (13) Anstiftan av och medhjälp till brott som begås uppsåtligt bör också vara straffbart. Försök till ett brott som orsakar dödsfall eller allvarlig personskada, orsakar eller kan orsaka väsentlig skada på miljön eller på annat sätt anses vara särskilt skadligt bör också utgöra ett brott, om det görs uppsåtligen.

- (14) Påföljderna för brotten bör vara effektiva, avskräckande och proportionella. Därför bör miniminivåer för det högsta fängelsestraffet fastställas för fysiska personer. **Det högsta fängelsestraff som i detta direktiv föreskrivs för de brott som avses i direktivet bör vara tillämpligt på åtminstone de allvarligaste formerna av sådana brott. Alla medlemsstaters straffrättsliga system omfattar bestämmelser om mord och dråp, som antingen begås uppsåtligen eller av grov vårdslöshet. Medlemsstaterna bör kunna använda sig av dessa allmänna bestämmelser, inbegripet bestämmelser om försvårande omständigheter, när de införlivar bestämmelserna i detta direktiv om brott som orsakar en persons död, oavsett om det begås uppsåtligen eller av grov vårdslöshet.**
- (14a) Kompletterande påföljder **eller åtgärder** anses ofta vara effektivare än ekonomiska påföljder, särskilt för juridiska personer. Ytterligare påföljder eller åtgärder bör därför finnas tillgängliga i [...] förfarandena. [...] **Dessa påföljder eller åtgärder får [...]** omfatta skyldighet att återställa miljön, **tillfällig eller bestående** uteslutning från tillgång till offentlig finansiering, inklusive anbudsförfaranden, bidrag och koncessioner, samt återkallande av tillstånd och auktorisationer. Detta påverkar inte domares eller domstolars rätt att i straffrättsliga förfaranden besluta om lämpliga påföljder i de enskilda fallen.

- (15) **I den mån en handling som utgör ett miljöbrott kan tillskrivas juridiska personer bör dessa [...] juridiska personer [...] hållas [...] ansvariga för miljöbrott, enligt definitionen i [...] detta direktiv. Medlemsstater vars nationella lagstiftning föreskriver straffrättsligt ansvar för juridiska personer bör säkerställa att deras nationella lagstiftning innehåller effektiva, avskräckande och proportionella straffrättsliga påföljdstyper och påföljdsnivåer i enlighet med detta direktiv för att uppnå dess mål. Medlemsstater vars nationella lagstiftning inte föreskriver straffrättsligt ansvar för juridiska personer bör säkerställa att deras nationella lagstiftning [...] innehåller effektiva, avskräckande och proportionella icke-straffrättsliga påföljdstyper och påföljdsnivåer i enlighet med detta direktiv för att uppnå dess mål. De högsta bötesnivåer som i detta direktiv föreskrivs för de brott som avses i direktivet bör vara tillämpliga på åtminstone de allvarligaste formerna av sådana brott. [...] Handlingens allvarlighetsgrad samt de juridiska personernas individuella, ekonomiska och andra förhållanden bör beaktas för att säkerställa att den utdömda påföljden är effektiv, avskräckande och proportionell. När det gäller högsta bötesnivåer i den nationella lagstiftningen får medlemsstaterna antingen använda en procentandel av den juridiska personens totala globala omsättning eller fastställa den högsta bötesnivån i absoluta belopp. Medlemsstaterna bör besluta vilket alternativ de väljer när de införlivar detta direktiv.**

- (15a) Om medlemsstaterna, för fastställandet av de böter som ska åläggas juridiska personer, väljer att tillämpa kriteriet med en juridisk persons totala globala omsättning, bör de vid införlivandet av detta direktiv besluta huruvida de ska beräkna den totala globala omsättningen på grundval av det räkenskapsår som föregår det räkenskapsår då brottet begicks eller det räkenskapsår som föregår bötesbeslutet. De bör också överväga att föreskriva regler för fall där det inte är möjligt att fastställa bötesbeloppet på grundval av den juridiska personens totala globala omsättning under det räkenskapsår som föregår det räkenskapsår då brottet begicks eller under det räkenskapsår som föregår bötesbeslutet. I sådana fall bör det vara möjligt att ta hänsyn till andra kriterier, såsom den totala globala omsättningen under något av de andra föregående räkenskapsåren. Om dessa regler omfattar fastställandet av bötesbelopp i absoluta tal, bör de högsta nivåerna för dessa inte behöva nå upp till de nivåer som fastställs i detta direktiv som minimikrav för den högsta bötesnivå som fastställs i absoluta belopp.**
- (15b) Om medlemsstaterna väljer högsta bötesnivåer i absoluta belopp bör dessa nivåer fastställas i nationell lagstiftning. De högsta nivåerna för sådana böter bör tillämpas på de allvarligaste formerna av brott som omfattas av detta direktiv och som begås av ekonomiskt starka juridiska personer. Medlemsstaterna får besluta om metod för beräkningen av dessa bötesnivåer, inbegripet särskilda villkor för de högsta nivåerna för dessa böter. Medlemsstaterna bör uppmanas att regelbundet se över de bötesnivåer som fastställs i absoluta belopp med hänsyn till inflationstakt och andra svängningar i penningvärde, i enlighet med de förfaranden som fastställs i deras nationella lagstiftning. Medlemsstater som inte har euron som valuta bör föreskriva högsta bötesnivåer i sin egen valuta som motsvarar de nivåer i euro som fastställs i detta direktiv den dag då det antas. Dessa medlemsstater uppmanas att regelbundet se över nivåerna även med hänsyn till växelkursens utveckling.**

- (15c) Definitionen av högsta bötesnivå påverkar inte domares eller domstolars rätt att i straffrättsliga förfaranden besluta om lämpliga påföljder i de enskilda fallen. Eftersom det i detta direktiv inte fastställs några lägsta bötesnivåer bör domarna eller domstolarna under alla omständigheter ålägga lämpliga påföljder med beaktande av den berörda juridiska personens individuella, ekonomiska och andra förhållanden och av handlingens allvarlighetsgrad. Den högsta bötesnivå som föreskrivs för respektive brott i detta direktiv bör tas i beaktande, men de faktiska böter som utdöms i ett enskilt fall bör inte behöva nå upp till den högsta bötesnivå som fastställs i detta direktiv.
- (16) En ytterligare tillnärmning och effektivisering av nivåerna på de påföljder som utdöms i praktiken bör främjas genom att det införs gemensamma försvårande omständigheter som återspeglar brottens allvar. **Begreppet försvårande omständigheter bör förstås antingen som sakförhållanden som gör det möjligt för domstolen att utdöma ett högre straff för samma brott än vad som är normalt utan dessa sakförhållanden, eller som en möjlighet att samla flera brott för att höja påföljdsnivån. Medlemsstaterna bör i sin lagstiftning täcka åtminstone en av dessa försvårande omständigheter i enlighet med de tillämpliga regler om försvårande omständigheter som fastställts genom deras rättssystem. Det bör under alla förhållanden vara upp till domaren eller domstolen att fastställa påföljdens faktiska belopp, med beaktande av alla omständigheter i det enskilda fallet. [...] Om ett miljöbrott orsakar [...] förstörelse eller oåterkallelig eller långvarig väsentlig skada på ett helt ekosystem, bör detta på samma sätt utgöra en försvårande omständighet på grund av dess allvar, vilket även gäller fall jämförbara med ekocid. [...]**

- (17) [...] Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av nationella straffrättsliga allmänna regler och principer om meddelande av fällande domar och om tillämpning och verkställighet av påföljder i enlighet med de faktiska omständigheterna i varje enskilt fall. **När det gäller ytterligare påföljder eller åtgärder bör medlemsstaterna besluta vilken typ av påföljder eller åtgärder som bör anses vara lämpliga. I synnerhet när det gäller skyldigheten att återställa miljön inom en viss period, förutsatt att skadan är reversibel, kräver inte detta direktiv att en rättslig myndighet, om den har behörighet att föreskriva denna skyldighet enligt nationell rätt, också bör ansvara för övervakningen av att denna skyldighet fullgörs. När det gäller återkallande av tillstånd och auktorisationer att bedriva sådana verksamheter som ledde till att brottet begicks bör medlemsstaterna, om en sådan påföljd kan föreskrivas enligt nationell rätt, säkerställa att de nationella rättsliga myndigheterna antingen själva kan föreskriva den i sina förfaranden eller att en annan behörig myndighet informeras och kan agera i enlighet med sina nationella förfaranderegler. Dessutom bör offentliggörandet av beslutet om att ålägga en juridisk person påföljder eller åtgärder ske i enlighet med rätten till integritet och utan att det påverkar tillämpningen av de nationella bestämmelserna om anonymisering av domstolsbeslut eller offentliggörandets varaktighet.**
- (18) [...] Skyldigheterna enligt detta direktiv att föreskriva straffrättsliga påföljder bör inte undanta medlemsstaterna från skyldigheten att föreskriva administrativa påföljder och andra åtgärder i den nationella lagstiftningen för överträdelser som fastställs i unionens miljölagstiftning.
- (19) [...] Medlemsstaterna bör tydligt fastställa tillämpningsområdet för administrativ och straffrättslig brottsbekämpning när det gäller miljöbrott i enlighet med sin nationella lagstiftning. Vid tillämpningen av den nationella lagstiftning som införlivar detta direktiv bör medlemsstaterna säkerställa att principerna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inbegripet principen om *ne bis in idem*, beaktas vid utdömandet av straffrättsliga och administrativa påföljder.
- (20) [...] Dessutom bör rättsliga och administrativa myndigheter i medlemsstaterna ha en rad straffrättsliga påföljder och andra åtgärder till sitt förfogande för att bemöta olika typer av brottsliga handlingar på ett skräddarsytt och effektivt sätt.

- (21) [...] Om brotten är av fortlöpande karaktär, bör de fås att upphöra så snart som möjligt. Om gärningsmannen har gjort ekonomiska vinster bör dessa vinster förverkas.
- (22) [...] Medlemsstaterna bör fastställa regler om preskriptionstider som är nödvändiga för att göra det möjligt för dem att effektivt bekämpa miljöbrott, utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser som inte fastställer preskriptionstider för utredning och lagföring av brott och verkställighet av påföljder. **Om medlemsstaterna får avvika från preskriptionstiden, förutsatt att den kan avbrytas eller tillfälligt upphävas i händelse av vissa handlingar, får sådana handlingar definieras i enlighet med varje medlemsstats rättssystem.**
- (23) I synnerhet med tanke på rörligheten hos de personer som utför sådana olagliga handlingar som omfattas av detta direktiv, i kombination med brottens gränsöverskridande karaktär och möjligheten till gränsöverskridande utredningar, bör medlemsstaterna fastställa sin jurisdiktion för att effektivt motverka sådana handlingar. **Medlemsstaterna bör också samarbeta med Eurojust, särskilt på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727⁷, i fall där behörighetskonflikter kan uppstå. Vid fastställande av jurisdiktionen för brott som begås ombord på ett fartyg eller ett luftfartyg som är registrerat i medlemsstaten eller för dess flagg bör hänsyn tas till därtill hörande normer som redan fastställts enligt gällande internationella konventioner. Detta direktiv förpliktar inte medlemsstaterna att på nytt fastställa jurisdiktionen för brott som på grund av sin art inte får begås ombord på ett fartyg eller ett luftfartyg.**
- (23a) Medlemsstaterna är också skyldiga att fastställa jurisdiktionen för brott som anges i detta direktiv när den skada som ingår i brottsrekvisiten uppstod på deras territorium. I enlighet med nationell lagstiftning kan denna form av jurisdiktion omfattas av den jurisdiktion som fastställts för brott som helt eller delvis begåtts på dess territorium, i enlighet med territorialitetsprincipen.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2002/187/RIF (EUT L 295, 21.11.2018, s. 138).

- (24) [...] För att säkerställa en framgångsrik brottsbekämpning bör medlemsstaterna tillhandahålla effektiva utredningsverktyg för miljöbrott, såsom de som finns i deras nationella lagstiftning för att bekämpa organiserad brottslighet eller andra grova brott, **om och i den mån användningen av dessa verktyg är lämplig och står i proportion till brottens art och allvar enligt definitionen i den nationella lagstiftningen. Verktyg såsom [...]** avlyssning, övervakning inklusive elektronisk övervakning, kontrollerade leveranser, övervakning av bankkonton och andra finansiella utredningsverktyg **kan ingå**. Dessa verktyg bör tillämpas i enlighet med proportionalitetsprincipen och med full respekt för Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. [...] Rätten till skydd för personuppgifter ska respekteras.
- (25) [...] Miljöbrotten skadar naturen och samhället. Människor som anmäler överträdelser av unionens miljölagstiftning gagnar genom sitt agerande allmänintresset. De spelar en nyckelroll när det gäller att avslöja och förhindra sådana överträdelser och bidrar på så sätt till att skydda samhällets välfärd. Enskilda personer som har kontakt med en organisation inom sin arbetsrelaterade verksamhet är ofta de första som får vetskap om hot mot eller skada för det allmänna intresset och miljön. Personer som rapporterar om oegentligheter kallas visselblåsare. Potentiella visselblåsare avskräcks ofta från att rapportera om sina farhågor eller misstankar av rädsla för repressalier. Sådana personer [...] omfattas av ett balanserat och effektivt skydd för visselblåsare som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937⁸, **i vars tillämpningsområde även direktiv 2008/99/EG och direktiv 2009/123/EG ingår. Eftersom direktiven 2008/99/EG och 2009/123/EG har ersatts med det här direktivet bör visselblåsare, genom detta direktiv, även fortsättningsvis omfattas av detta skydd från de medlemsstater som är bundna av det.**

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17).

- (26) [...] Även andra personer kan besitta värdefull information om potentiella miljöbrott. Det kan röra sig om medlemmar i den berörda gruppen eller samhällsmedlemmar som är aktiva inom miljöskydd. Personer som anmäler miljöbrott och personer som samarbetar vid bekämpningen av sådana brott bör ges nödvändigt stöd och bistånd i samband med straffrättsliga förfaranden, så att de inte missgynnas av att samarbeta, utan får stöd och hjälp. **Nödvändiga stöd- och biståndsåtgärder bör finnas tillgängliga för dessa personer i enlighet med deras processuella rättigheter i det nationella rättssystemet och bör åtminstone omfatta alla stöd- och biståndsåtgärder som är tillgängliga för personer med motsvarande processuella rättigheter i straffrättsliga förfaranden som rör andra brott. Dessa [...] personer bör, i enlighet med sina processuella rättigheter i det nationella rättssystemet, också skyddas från att lagföras [...] för att de rapporterar om sådana brott eller samarbetar i de straffrättsliga förfarandena. Innehållet i de nödvändiga stöd- och biståndsåtgärderna anges inte i detta direktiv och bör fastställas av medlemsstaterna. Medlemsstaterna bör inte åläggas att göra stöd- och biståndsåtgärderna tillgängliga för misstänkta eller tilltalade i samband med de berörda straffrättsliga förfarandena.**
- (27) [...] Eftersom naturen inte kan företräda sig själv som brottsoffer i straffrättsliga förfaranden, bör de medlemmar av den berörda allmänheten, [...] ⁹, ha möjlighet att företräda miljön som en kollektiv nytta, inom medlemsstaternas rättsliga ram och i enlighet med relevanta förfaranderegler.

⁹ [...]

- (27a) Detta direktiv bör inte ålägga medlemsstaterna att införa några särskilda processuella rättigheter för medlemmar av den berörda allmänheten. Om det emellertid i en medlemsstat finns sådana processuella rättigheter för medlemmar av den berörda allmänheten i liknande situationer som rör andra brott, till exempel om de har rätt att delta som civilrättslig part, bör sådana processuella rättigheter även beviljas den berörda allmänheten i förfaranden rörande miljöbrott enligt detta direktiv. Medlemmar av den berörda allmänhetens rättigheter påverkar inte brottsoffers rättigheter enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU¹⁰. I det här direktivet erkänns att medlemmar av den berörda allmänheten och brottsoffer förblir två skilda begrepp och krävs det inte att medlemsstaterna ska tillämpa brottsoffers rättigheter på medlemmar av den berörda allmänheten. Det här direktivet bör inte ålägga medlemsstaterna att bevilja den berörda allmänheten de processuella rättigheter i straffrättsliga förfaranden som de beviljar andra kategorier av personer än den berörda allmänheten.**
- (28) [...]** Brist på resurser och brottsbekämpande befogenheter för nationella myndigheter som upptäcker, utreder, lagför eller dömer i miljöbrott skapar hinder för att effektivt förebygga och bestraffa miljöbrott. Framför allt kan bristen på resurser hindra myndigheterna från att överhuvudtaget vidta åtgärder eller begränsa deras verkställighetsåtgärder, vilket gör det möjligt för gärningsmännen att undgå ansvar eller kan leda till att de får ett straff som inte motsvarar brottets allvar. Därför bör minimikriterier för resurser och verkställighetsbefogenheter fastställas.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF (EUT L 315, 14.11.2012, s. 57).

- (29) [...] För att brottsbekämpningskedjan ska fungera effektivt krävs en rad specialistkunskaper. Eftersom miljöbrott innebär komplexa utmaningar och den tekniska karaktären hos sådana brott kräver ett sektorsövergripande tillvägagångssätt, krävs en hög nivå av juridisk kunskap och teknisk expertis samt en hög utbildnings- och specialiseringsnivå inom alla relevanta behöriga myndigheter. Medlemsstaterna bör tillhandahålla lämplig utbildning för dem som ansvarar för att upptäcka, utreda och lagföra miljöbrott eller döma i miljöbrottmål. För att maximera professionalismen och effektiviteten i brottsbekämpningskedjan bör medlemsstaterna också överväga att utse specialiserade utredningsenheter, åklagare och brottmålsdomare för att handlägga miljöbrottmål. Allmänna brottmålsdomstolar skulle kunna inrätta specialiserade avdelningar. Teknisk expertis bör göras tillgänglig för alla berörda myndigheter med ansvar för brottsbekämpning.
- (30) För att säkerställa ett effektivt, integrerat och enhetligt system för brottsbekämpning som rymmer administrativa, civilrättsliga och straffrättsliga åtgärder bör medlemsstaterna organisera samarbete och kommunikation internt mellan alla aktörer längs de administrativa och straffrättsliga brottsbekämpningskedjorna och mellan de aktörer som utdömer straff och de som beslutar om avhjälpan åtgärder. I enlighet med tillämpliga regler bör medlemsstaterna också samarbeta genom EU-byråer, särskilt Eurojust och Europol, samt med EU-organ, däribland Europeiska åklagarmyndigheten (EPPO) och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), inom deras respektive behörighetsområden.

- (31) För att säkerställa en enhetlig strategi för bekämpning av miljöbrott bör medlemsstaterna anta, offentliggöra, **genomföra** och regelbundet se över en nationell strategi för bekämpning av miljöbrott, i vilken de fastställer mål, prioriteringar och de motsvarande åtgärder och resurser som behövs. **Den nationella strategin bör bland annat omfatta målen och prioriteringarna för den nationella politiken på detta brottsområde, metoderna för samordning och samarbete mellan de behöriga myndigheterna, förfaranden och mekanismer för regelbunden övervakning och utvärdering av de resultat som uppnåtts samt stöd från europeiska nätverk som arbetar med frågor som är direkt relevanta för att bekämpa miljöbrott och därmed sammanhängande överträdelser. Medlemsstaterna kan besluta om ett lämpligt format för en sådan strategi som kan ta hänsyn till deras konstitutionella traditioner när det gäller fördelning av befogenheter och av behörighet och som kan vara antingen sektorsspecifik eller en del av ett bredare strategiskt dokument. Oberoende av huruvida medlemsstaterna antar en eller flera strategier, bör deras övergripande innehåll omfatta hela medlemsstatens territorium.**
- (32) För att effektivt bekämpa de brott som avses i detta direktiv är det nödvändigt att medlemsstaternas behöriga myndigheter samlar in korrekta, enhetliga och jämförbara **statistiska uppgifter om miljöbrott [...]. Medlemsstaterna bör därför vara skyldiga att säkerställa att det finns ett adekvat system för registrering, framtagande och tillhandahållande av befintliga statistiska uppgifter om de brott som avses i detta direktiv. Denna [...] statistik [...] bör användas för att [...] ligga till grund för den operativa och strategiska planeringen av brottsbekämpande åtgärder, för att analysera omfattningen av och trenderna när det gäller miljöbrott** samt för att ge information till medborgarna. Medlemsstaterna bör [...] rapportera relevanta statistiska uppgifter om miljöbrott till kommissionen. Kommissionen bör regelbundet bedöma resultaten på grundval av de uppgifter som lämnats av medlemsstaterna och offentliggöra dem.

- (33) De statistiska uppgifter om miljöbrott som samlas in enligt detta direktiv bör vara jämförbara mellan medlemsstaterna och samlas in på grundval av gemensamma miniminormer. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa det standardformat i vilket statistiska uppgifter ska överföras. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹¹.
- (34) Skyldigheterna enligt detta direktiv påverkar inte unionslagstiftningen om processuella rättigheter i straffrättsliga förfaranden. Vid genomförandet av detta direktiv bör medlemsstaterna säkerställa att misstänkta eller tilltalades processuella rättigheter i straffrättsliga förfaranden respekteras fullt ut.
- (35) [...]
- [...] I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.[...]
- [...]
- (36) *[finns inte]*

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (37) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG¹² kompletterades genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/123/EG¹³ med bestämmelser om brott och påföljder för utsläpp av förorenande ämnen orsakade av fartyg. Sådana brott och påföljder bör omfattas av detta direktiv. För medlemsstater som **är bundna** [...] av detta direktiv bör därför direktiv 2009/123/EG ersättas. **Detta ersättande bör inte påverka dessa medlemsstaters skyldighet med avseende på dagen för införlivande av det direktivet med nationell lagstiftning [...]. Vad gäller de medlemsstater som är bundna av det här direktivet bör följaktligen hänvisningar till de bestämmelser i direktiv 2005/35/EG som lagts till eller ersatts genom direktiv 2009/123/EG anses som hänvisningar till det här direktivet. De medlemsstater som inte är bundna av det här direktivet kommer att fortsätta att vara bundna av direktiv 2005/35/EG i dess ändrade lydelse enligt direktiv 2009/123/EG.**
- (38) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som därför inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (39) Eftersom målen för direktivet, nämligen att fastställa gemensamma rekvisit för miljöbrott och säkerställa tillgång till effektiva, avskräckande och proportionella påföljder för allvarliga miljöbrott, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av detta direktivs omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen vidta åtgärder. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går direktivet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelse (EUT L 255, 30.9.2005, s. 11).

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/123/EG av den 21 oktober 2009 om ändring av direktiv 2005/35/EG om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelse (EUT L 280, 27.10.2009, s. 52).

- (40) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, däribland skydd av personuppgifter, yttrandefrihet och informationsfrihet, näringsfrihet, rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol, presumption för oskuld och rätt till försvar, principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff samt rätt att inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott. Detta direktiv syftar till att säkerställa att dessa rättigheter och principer iakttas fullt ut och bör genomföras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll

Genom detta direktiv fastställs minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder som syftar till ett effektivare miljöskydd.

Artikel 2

Definitioner

1. **De termer som i detta direktiv används för att definiera de brott som anges i artikel 3.2 och 3.3 ska i tillämpliga fall tolkas i enlighet med definitionerna i de rättsakter som avses i artikel 3.1 a eller b.**
2. I detta direktiv avses med[...]

[...]

[...] ¹⁴[...] ¹⁵[...]

[...] *juridisk person* varje rättssubjekt som har denna status enligt tillämplig nationell lagstiftning, med undantag för stater eller offentliga organ vid utövandet av offentliga maktbefogenheter samt offentliga internationella organisationer[...]

[...]

[...] ¹⁶.

¹⁴ [...]
¹⁵ [...]
¹⁶ [...]

Artikel 3

Brott

1. **Medlemsstaterna ska säkerställa att de handlingar som avses i punkterna 2 och 3 utgör straffbara gärningar när de är olagliga.**

I detta direktiv avses med "olaglig" handling varje handling som innebär en överträdelse av

- a) **unionslagstiftning som syftar till att uppnå ett av målen för unionens miljöpolitik enligt artikel 191.1 i EUF-fördraget,**
 - b) **en medlemsstats lag eller annan författning eller ett beslut som en behörig myndighet i en medlemsstat fattat och som ger verkan åt den unionslagstiftning som avses i led a.**
2. [...] Medlemsstaterna ska säkerställa att följande handlingar utgör straffbara gärningar när de [...] utförs uppsåtligen:
 - a) Att i luft, mark eller vatten avge, släppa ut eller införa material eller ämnen eller joniserande strålning i en mängd som orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.
 - b) **Att, i strid med ett förbud eller ett annat krav som syftar till att skydda miljön, på marknaden släppa ut en produkt vars användning leder till att det i luft, mark eller vatten avges, släpps ut eller införs material eller ämnen eller joniserande strålning som[...] orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter till följd av att produkten används i stor skala.**

- c) Att tillverka, släppa ut eller **tillhandahålla** på marknaden, **importera**, **exportera** eller använda ämnen, som sådana eller ingående i blandningar eller i varor, inbegripet som tillsats, när
- i) denna [...] **handling** är begränsad enligt avdelning VIII i och bilaga XVII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006¹⁷, eller
 - ii) denna [...] **handling** är förbjuden enligt avdelning VII i förordning (EG) nr 1907/2006, eller
 - iii) denna [...] **handling** inte uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009¹⁸, eller
 - iv) denna [...] **handling** inte uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 528/2012¹⁹, eller
 - v) denna [...] **handling** omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008²⁰, eller

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, 27.6.2012, s. 1).

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

vi) denna [...] **handling** är förbjuden enligt bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021²¹,

och den orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.

- ca) **Att tillverka, använda, lagra, importera eller exportera kvicksilver, kvicksilverföreningar och blandningar av kvicksilver och produkter med tillsatt kvicksilver, i strid med kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/852, som orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.**
- d) **För exploatören av ett projekt, i enlighet med definitionen i artikel 1.2 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU²², att genomföra sådana projekt som avses i artiklarna 1.2 a, 4.1 och 4.2 i det direktivet och som anges i bilaga I eller II till det direktivet [...]²³, utan tillstånd [...], och vilka orsakar eller kan orsaka väsentlig skada på luft- eller markkvaliteten eller [...] vattenstatusen eller på djur eller växter.**

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019 om långlivade organiska föreningar (EUT L 169, 25.6.2019, s. 45).

²² **Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).**

²³ [...]

- e) Att samla in, transportera, återvinna eller bortskaffa avfall, övervaka sådan verksamhet och efterbehandla platser för bortskaffande av avfall, inbegripet åtgärder som en handlare eller mäklare vidtar (avfallshantering), när [...] en **sådan** handling
- i) gäller farligt avfall enligt definitionen i artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG²⁴ och **när den avser** [...] en icke försumbar mängd,
- ii) rör annat avfall än det som avses i led i och orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.
- f) Att transportera avfall, inom tillämpningsområdet för artikel 2.35 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006²⁵, när en icke försumbar mängd omfattas av sådan transport, oavsett om det rör sig om en enstaka transport eller om flera transporter som förefaller kopplade till varandra.

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

- g) **För ägaren, enligt definitionen i artikel 3.1.14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013²⁶, till ett fartyg som omfattas av den förordningens tillämpningsområde, att återvinna ett fartyg[...] ²⁷ utan att de krav som avses i [...] artikel 6.2 a i den förordningen, där det föreskrivs att återvinning ska ske vid fartygsåtervinningsanläggningar som finns upptagna på den europeiska förteckningen enligt artikel 16 i den förordningen.**
- h) Att släppa ut förorenande ämnen från fartyg enligt artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG²⁸ [...] i något av de områden som avses i artikel 3.1 i det direktivet, **från ett fartyg som omfattas av artikel 3.2 i det direktivet. Denna punkt ska inte tillämpas på de situationer som beskrivs i[...] artikel 5 i det direktivet. Denna punkt [...] ska inte heller tillämpas på mindre [...] fall, där den utförda handlingen [...] inte orsakar en försämring av vattenkvaliteten, såvida inte upprepade mindre fall [...] tillsammans [...] leder till försämrade vattenkvalitet, även om de inte gör det var för sig.**

²⁶ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 av den 20 november 2013 om återvinning av fartyg och om ändring av förordning (EG) nr 1013/2006 och direktiv 2009/16/EG (EUT L 330 10.12.2013, s. 1).**

²⁷ [...]

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser (EUT L 255, 30.9.2005, s. 11).

- i) Att [...] driva eller **stänga** [...] en anläggning där farlig verksamhet bedrivs eller där farliga ämnen [...] eller [...] **blandningar** förvaras eller används, **om en sådan handling och sådan farlig verksamhet eller sådana farliga ämnen eller blandningar omfattas** av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU²⁹[...] **eller** Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU³⁰ [...] ³¹ **och om en sådan handling** [...] orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter. *[Om ett direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) och rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall antas före detta direktiv, ska led i ersättas med ett brott som omfattas av det direktivet.]*
- ia) Att uppföra, driva och nedmontera en anläggning, om en sådan handling och en sådan anläggning omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/30/EU³², och om en sådan handling orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU av den 4 juli 2012 om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG Text av betydelse för EES (EUT L 197, 24.7.2012, s. 1).

³⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

³¹ [...]

³² Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/30/EU av den 12 juni 2013 om säkerhet för olje- och gasverksamhet till havs och om ändring av direktiv 2004/35/EG (EUT L 178, 28.6.2013, s. 66).

- j) Att tillverka, producera, bearbeta, hantera, använda, inneha, förvara, transportera, importera, exportera eller bortskaffa radioaktivt material **eller radioaktiva ämnen, om en sådan handling och sådant material eller ämne** [...] omfattas av rådets direktiv 2013/59/Euratom³³[...] **eller** rådets direktiv 2014/87/Euratom³⁴ [...]³⁵, **och om en sådan handling** [...] orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.
- k) Att **i den mening som avses i direktiv 2000/60/EG**³⁶ ta ut ytvatten eller grundvatten på ett sätt som orsakar eller kan orsaka betydande skada på ytvattenförekomstens ekologiska status eller potential eller på grundvattenförekomstens kvantitativa status.

³³ Rådets direktiv 2013/59/Euratom av den 5 december 2013 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd mot de faror som uppstår till följd av exponering för joniserande strålning, och om upphävande av direktiven 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom och 2003/122/Euratom (EUT L 13, 17.1.2014, s. 1).

³⁴ Rådets direktiv 2014/87/Euratom av den 8 juli 2014 om ändring av direktiv 2009/71/Euratom om upprättande av ett gemenskapsramverk för kärnsäkerhet vid kärntekniska anläggningar (EUT L 219, 25.7.2014, s. 42).

³⁵ [...]

³⁶ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).**

- l) Att avliva, destruera, ta, inneha, sälja eller till försäljning utbjuda ett eller flera exemplar av arter av vilda djur eller växter som förtecknas i bilaga IV [...] **eller** V (om arterna i bilaga V omfattas av samma bestämmelser som de som antagits för arter i bilaga IV) till rådets direktiv 92/43/EEG³⁷ och de arter som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG³⁸, utom i de fall då handlingen avser en försumbar mängd sådana exemplar.
- m) Att handla med exemplar av arter av vilda djur eller växter eller delar av eller produkter därav som förtecknas i bilagorna A och B till rådets förordning (EG) nr 338/97³⁹, utom i de fall då handlingen avser en försumbar mängd sådana exemplar.
- n) Att på unionsmarknaden släppa ut [...] timmer från olaglig avverkning eller av trävaror **som härrör från sådant timmer, i strid med de förbud och skyldigheter som avses i artikel 4.1 i [...]** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010⁴⁰, utom i de fall då handlingen avser en försumbar mängd. *[Om en förordning om utsläppande på unionsmarknaden samt export från unionen av vissa varor och produkter med anknytning till avskogning och skogsförstörelse och om upphävande av förordning (EU) nr 995/2010 antas före detta direktiv, ska led n ersättas med ett brott som omfattas av artikel 3 i den förordningen.]*

³⁷ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

³⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

³⁹ Rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem (EGT L 61, 3.3.1997, s. 1).

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden (EUT L 295, 12.11.2010, s. 23).

- o) Att genom någon form av handling orsaka en försämring av en livsmiljö, **eller en störning av djurarter som anges i bilaga II a) i rådets direktiv 92/43/EEG⁴¹**, inom ett skyddat område, i den mening som avses i artikel 6.2 i **det [...]** direktivet [...]⁴², när denna försämring **eller störning** är betydande. *livsmiljö inom ett skyddsområde*: varje livsmiljö för en art för vilken ett område är klassificerat som ett särskilt skyddsområde enligt artikel 4.1 eller 4.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG⁴³ eller varje naturlig livsmiljö eller livsmiljö för en art för vilken ett område är utsett till särskilt bevarandeområde i enlighet med artikel 4.4 i rådets direktiv 92/43/EEG eller för vilken ett område har angetts som ett område av gemenskapsintresse i enlighet med artikel 4.2 i rådets direktiv 92/43/EEG.
- p) Att föra in till unionens territorium, släppa ut på marknaden, hålla, föda upp, transportera, använda, utbyta, ge tillstånd att reproducera, odla eller kultivera, sätta ut i miljön [...] eller sprida invasiva främmande arter av unionsbetydelse när
- i) handlingen bryter mot de restriktioner som anges i artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014⁴⁴ **och orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter,**

⁴¹ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁴² [...]

⁴³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter (EUT L 317, 4.11.2014, s. 35).

- ii) handlingen bryter mot ett villkor för utfärdande av tillstånd enligt artikel 8 eller av godkännande enligt artikel 9 i förordning (EU) nr 1143/2014 och orsakar eller kan orsaka dödsfall eller allvarlig personskada, eller väsentlig skada på luft-, mark- eller vattenkvaliteten eller på djur eller växter.
- q) Att producera, släppa ut på marknaden, importera, exportera[...] eller använda[...] ozonnedbrytande ämnen enligt definitionen i artikel 3.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009⁴⁵ eller **producera, släppa ut på marknaden, importera eller exportera** produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av sådana ämnen. *[Om en förordning om ozonnedbrytande ämnen och om upphävande av förordning (EG) nr 1005/2009 antas före detta direktiv ska led q ersättas med ett brott som omfattas av den förordningen.]*
- r) Att [...] släppa ut på marknaden, importera, [...] använda [...] eller avge fluorerade växthusgaser enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014⁴⁶ eller **släppa ut på marknaden eller importera** produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av sådana gaser. *[Om en förordning om fluorerade växthusgaser och om ändring av direktiv 2019/1937 och upphävande av förordning 517/2014 antas före detta direktiv ska led r ersättas med ett brott som omfattas av den förordningen.]*

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet (EUT L 286, 31.10.2009, s. 1).

⁴⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006 (EUT L 150, 20.5.2014, s. 195).

3. [...] Medlemsstaterna ska säkerställa att de handlingar som avses i punkt 2 a, b, c, **ca**, [...] e, f, h, i, **ia**, j, k, **l**, m, n, **o**, [...] q och r också utgör straffbara gärningar, om de begås åtminstone av grov oaktsamhet.

4. [...] [...] **För att bedöma** om skadan eller den skada som kan uppstå är väsentlig [...] **i den mening som avses i punkt [...] 2 a–d, e ii, i, ia, j, k, p i och p ii, ska i förekommande fall en eller flera av följande faktorer beaktas:**

- a) Den påverkade miljöns ursprungliga tillstånd.
- b) Om skadan har lång, medellång eller kort varaktighet.

[...]

- c) [...] Skadans utbredning.
- d) [...] Skadans reversibilitet.

5. [...] [...] **För att bedöma** om verksamheten kan orsaka skada på luftkvaliteten, markkvaliteten eller vattenkvaliteten **eller vattenstatusen** eller på djur eller växter [...] **i den mening som avses i punkt [...] 2 a–d, e ii, i, ia, j, k, p i och p ii, ska i förekommande fall en eller flera av följande faktorer beaktas:**

- a) Handlingen avser en verksamhet som anses vara riskabel eller farlig **för miljön eller människors hälsa, och** kräver ett tillstånd som inte har erhållits eller följts.

- b) I vilken utsträckning de värden, parametrar eller gränser som föreskrivs i [...] **en av de akter som anges i punkt 1 a eller b** eller i ett tillstånd som utfärdats för verksamheten överskrids.
- c) Om materialet eller ämnet klassificeras som farligt eller på annat sätt förtecknas som skadligt för miljön eller människors hälsa.

6.[...] [...] För att bedöma om mängden är försumbar eller icke försumbar [...] i den mening som avses i punkt [...] 2 e i, f, l, m och n, ska i förekommande fall en eller flera av följande faktorer beaktas:

- a) Antalet föremål som omfattas av brottet.
- b) I vilken utsträckning [...] **ett** föreskrivet tröskelvärde, värde eller någon annan obligatorisk parameter **som föreskrivs i någon av de akter som förtecknas i punkt 1 a eller b** överskrids.
- c) Den berörda djur- eller växtartens bevarandestatus.
- d) Kostnad för återställande av miljöskadan, **om den är kvantifierbar**.

Artikel 4
Anstiftan, medhjälp och försök

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att anstiftan av och medhjälp till att begå de **uppsåtligen utförda** straffbara gärningar som avses i artikel 3.2[...] utgör en straffbar gärning.
2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att försök att **uppsåtligen** begå någon av de straffbara gärningar som avses i artikel 3.2[...] a, b, c, **ca**, [...]e, f, h, i, **ia**, j, k, m, n, p **i**, **p ii**, q och r [...], om det görs uppsåtligen, är straffbart.

Artikel 5
Påföljder för fysiska personer

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de brott som avses i artiklarna 3 och 4 beläggs med effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder.
2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artikel 3.2 **a, b, c, ca, e, i, ia, j och p** är belagda med ett maximistraff på minst tio års fängelse, om de orsakar [...] en persons död [...].
3. **Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artikel 3.3, i den mån den hänvisar till artikel 3.2 a, b, c, ca, e, i, ia och j, är belagda med ett maximistraff på minst fem års fängelse, om de orsakar en persons död.**

4. [...] Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artikel 3[...].2 a–j, n, q **och** r är belagda med ett maximistraff på minst **fem** [...] års fängelse.
5. [...] Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artikel 3[...].2 k, l, m, o **och** p är belagda med ett maximistraff på minst **tre** [...] års fängelse.
6. [...] Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att fysiska personer som begått de brott som avses i artiklarna 3 och 4 kan bli föremål för ytterligare **straffrättsliga eller icke-straffrättsliga påföljder** eller åtgärder, som **får** [...] inbegripa
- a) skyldighet att återställa miljön inom en viss tidsperiod, **förutsatt att skadan är reversibel eller, om skadan är oåterkallelig, skyldighet att ersätta kostnader i samband med miljöskadan,**
 - b) böter,
 - c) [...] uteslutning från tillgång till offentlig finansiering, inklusive anbudsförfaranden, bidrag och koncessioner,
 - d) förbud mot att leda anläggningar av den typ som användes för att begå brottet,
 - e) återkallande av tillstånd och auktorisationer att bedriva sådana verksamheter som ledde till att brottet begicks,

[...]

[...]

Artikel 6
Juridiska personers ansvar

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar för sådana brott som avses i artiklarna 3 och 4 och som begåtts till förmån för dessa juridiska personer av en person som agerat antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och som har en ledande ställning inom den juridiska personens organisation grundad på
 - a) behörighet att företräda den juridiska personen,
 - b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar,
 - c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.
2. Medlemsstaterna ska också säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar när brister i övervakning eller kontroll som ska utföras av en sådan person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till dennas förmån begå ett brott som avses i artiklarna 3 och 4.
3. Juridiska personers ansvar enligt punkterna 1 och 2 ska inte utesluta lagföring av fysiska personer som är gärningsmän vid, anstiftare av eller medhjälpare till de brott som avses i artiklarna 3 och 4.

Artikel 7
Påföljder för juridiska personer

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att juridiska personer som ställts till ansvar i enlighet med artikel 6.1 **eller 6.2** kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande **straffrättsliga eller icke-straffrättsliga påföljder eller åtgärder.**
2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att påföljderna eller åtgärderna för juridiska personer som enligt artikel 6.1 **eller 6.2** är ansvariga för de brott som avses i artiklarna 3 och 4 ska omfatta **bötesstraff eller administrativa avgifter och får omfatta andra straffrättsliga eller icke-straffrättsliga påföljder eller åtgärder, såsom**
[...]
 - a) [...] skyldighet att återställa miljön inom en viss period, **förutsatt att skadan är reversibel eller, om skadan är oåterkallelig, skyldighet att ersätta kostnader i samband med miljöskadan,**
 - b) [...] frångående av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
 - c) [...] uteslutning från tillgång till offentlig finansiering, inklusive anbudsförfaranden, bidrag och koncessioner,
 - d) [...] näringsförbud,
 - e) [...] återkallande av tillstånd och auktorisationer att bedriva sådana verksamheter som ledde till att brottet begicks,
 - f) [...] rättslig övervakning,
 - g) [...] rättsligt beslut om upplösning av verksamheten,
 - h) [...] stängning av de anläggningar som har använts för att begå brottet,

[...]

- i) [...] offentliggörande av **hela eller delar av** det [...] beslut **genom vilket** [...] påföljderna eller åtgärderna åläggs [...].

3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att, åtminstone för juridiska personer som ställts till ansvar i enlighet med artikel 6.1, de brott som avses i artikel 3.2 kan bli föremål för bötesstraff eller administrativa avgifter, vars belopp ska stå i proportion till handlingens allvar och till den berörda juridiska personens individuella, ekonomiska och andra omständigheter. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att den högsta bötesnivån inte är lägre än

- a) **5 % av den juridiska personens totala globala omsättning under antingen det räkenskapsår som föregår det räkenskapsår då brottet begicks eller det räkenskapsår som föregår bötesbeslutet, vad gäller brott som avses i artikel 3.2 a–j, n, q och r, och 3 % av den juridiska personens totala globala omsättning under antingen det räkenskapsår som föregår det räkenskapsår då brottet begicks eller det räkenskapsår som föregår bötesbeslutet, vad gäller brott som avses i artikel 3.2 k, l, m, o och p,**
- eller, alternativt**
- b) **ett belopp som motsvarar 40 miljoner EUR för de brott som avses i artikel 3.2 a–j, n, q och r, och 24 miljoner EUR för de brott som avses i artikel 3.2 k, l, m, o och p.**

När medlemsstaterna föreskriver om böter i enlighet med artikel 7.3 a får de föreskriva regler för fall där det inte är möjligt att fastställa bötesbeloppet på grundval av den juridiska personens totala globala omsättning under det räkenskapsår som föregår det räkenskapsår då brottet begicks eller under det räkenskapsår som föregår bötesbeslutet.

[...]

Artikel 8
Försvårande omständigheter

Om följande omständigheter inte redan ingår i brottsrekvisiten för de brott som avses i artikel 3, ska medlemsstaterna, med avseende på de relevanta brott som avses i artiklarna 3 och 4, vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att **en eller flera av** följande omständigheter, **i enlighet med relevanta bestämmelser i nationell lagstiftning**, får ses som försvårande omständigheter:

[...]

- a) [...] Brottet har orsakat förstörelse eller oåterkallelig eller långvarig väsentlig skada på ett ekosystem **enligt definitionen i artikel 2.13 i förordning (EU) 2020/852⁴⁷**.
- b) [...] Brottet begicks inom ramen för en kriminell organisation i den mening som avses i rambeslut 2008/841/RIF⁴⁸.
- c) [...] Brottet **innefattade att gärningsmannen använde** falska eller förfälskade handlingar.
- d) [...] Brottet begicks av en offentlig tjänsteman i samband med dennes utövande av sitt uppdrag.
- e) [...] Gärningsmannen **har tidigare genom lagakraftvunnen dom dömts för brott av samma art enligt artikel 3 eller 4** [...]

[...]

⁴⁷ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).**

⁴⁸ Rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet, EUT L 300, 11.11.2008, p. 42.

[...] ⁴⁹ [...]

Artikel 9

Förmildrande omständigheter

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att, med avseende på de relevanta brott som avses i artiklarna 3 och 4, säkerställa att **en eller flera av** följande omständigheter, **i enlighet med relevanta bestämmelser i nationell lagstiftning**, får ses som förmildrande omständigheter:

- a) Gärningsmannen återställer naturen till sitt tidigare skick, **när detta inte är en skyldighet enligt direktiv 2004/35/EG**⁵⁰.
- b) Gärningsmannen förser de administrativa eller rättsliga myndigheterna med uppgifter som de inte skulle ha kunnat erhålla på annat sätt och som hjälper dem att
 - i) identifiera eller väcka åtal mot övriga gärningsmän,
 - ii) finna bevis.

⁴⁹ [...]

⁵⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, 30.4.2004, s. 56).

Artikel 10
Frysning eller förverkande

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att **möjliggöra frysning och förverkande av hjälpmedel vid, och vinning av, de brott som avses i artiklarna 3 och 4.**

Medlemsstater som är bundna av [...] Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU⁵¹ ska göra detta i enlighet med det direktivet.[...]

⁵¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/42/EU av den 3 april 2014 om frysning och förverkande av hjälpmedel vid och vinning av brott i Europeiska unionen (EUT L 127, 29.4.2014, s. 39).

Artikel 11

Preskriptionstider för straffbara gärningar

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att föreskriva en preskriptionstid som möjliggör utredning, åtal, rättegång och **rättsliga avgöranden** [...] i fråga om de brott som avses i artiklarna 3 och 4 under en tillräckligt lång tidsperiod efter det att brotten begåtts, i syfte att hantera dessa brott effektivt.
2. Medlemsstaten ska vidta nödvändiga åtgärder för att möjliggöra utredning, åtal, rättegång och rättsliga avgöranden
 - a) av de brott som avses i artiklarna 3 och 4 som är belagda med ett maximistraff på minst tio års fängelse under en tidsperiod av minst tio år räknat från den tidpunkt då brottet begicks[...],
 - b) av de brott som avses i artiklarna 3 och 4 som är belagda med ett maximistraff på minst **fem** [...] års fängelse för en tidsperiod av minst **fem** [...] år räknat från den tidpunkt då brottet begicks[...],
 - c) av de brott som avses i artiklarna 3 och 4 som är belagda med ett maximistraff på minst **tre** [...] års fängelse för en tidsperiod av minst **tre** [...] år räknat från den tidpunkt då brottet begicks[...].

[...]

3 [...] Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa verkställighet av

a)

- i) **fängelsestraff på mer än fem år, eller, alternativt**
- ii) fängelsestraff för brott som är belagt med ett maximistraff på minst tio års fängelse, som utdöms efter en slutlig fällande dom för ett brott som avses i artiklarna 3 och 4, i minst tio år från och med dagen för den slutliga domen,

b)

- i) **fängelsestraff på mer än ett år, eller, alternativt**
- ii) fängelsestraff för brott som är belagda med ett maximistraff på fängelse i minst **fem** [...] år,

som utdöms efter en slutlig fällande dom för ett brott som avses i artiklarna 3 och 4, i minst **fem** [...] år från och med dagen för den slutliga domen[...] **och**

c)

- i) **fängelsestraff på upp till ett år, eller, alternativt**
- ii) fängelsestraff för ett brott som är belagt med ett maximistraff på fängelse i minst **tre** [...] år,

som utdöms efter en slutlig fällande dom för ett brott som avses i artiklarna 3 och 4, i minst **tre** [...] år från och med dagen för den slutliga domen.

[...]

4. Genom undantag från punkterna 2 och 3 får medlemsstaterna fastställa en preskriptionstid som är kortare än tio år, men inte kortare än fem år, förutsatt att tidsperioden kan avbrytas eller tillfälligt upphävas i händelse av vissa handlingar.

Artikel 12

Jurisdiktion

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet beträffande de brott som avses i artiklarna 3 och 4 i följande fall:
 - a) Brottet begicks helt eller delvis på dess territorium.
 - b) Brottet begicks ombord på ett fartyg eller ett luftfartyg som är registrerat i medlemsstaten eller för dess flagg.
 - c) Den skada **som ingår i brottsrekvisiten** uppstod på dess territorium.
 - d) Gärningsmannen är medborgare i landet[...].
2. En medlemsstat ska underrätta kommissionen om den beslutar att utvidga sin behörighet till **ett eller flera** brott som avses i artiklarna 3 och 4 som begåtts utanför dess territorium i följande fall:
 - a) **Gärningsmannen har sin hemvist i landet.**
 - b)[...] Brottet har begåtts till förmån för en juridisk person som är etablerad inom dess territorium.
 - c)[...] Brottet har begåtts mot en person som är medborgare eller har sin hemvist i landet.
 - d)[...] Brottet har skapat en allvarlig miljörisk på dess territorium.

Om ett brott som avses i artiklarna 3 och 4 omfattas av mer än en medlemsstats behörighet, ska dessa medlemsstater samarbeta för att fastställa vilken medlemsstat som ska genomföra straffrättsliga förfaranden. Ärendet ska, när så är lämpligt och i enlighet med artikel 12 i rambeslut 2009/948/RIF⁵², hänskjutas till Eurojust.

3. I de fall som avses i punkt 1 c och d ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att utövandet av deras behörighet inte omfattas av villkoret att åtal endast kan väckas efter en anmälan från den stat där brottet begicks.

Artikel 13 [...]

Utredningsverktyg

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att effektiva **och proportionella** utredningsverktyg [...] är [...] tillgängliga för att utreda eller lagföra de brott som avses i artiklarna 3 och 4. **När det rör sig om grova brott ska särskilda utredningsverktyg, som de som används mot organiserad brottslighet, vara tillgängliga.**

⁵² Rådets rambeslut 2009/948/RIF av den 30 november 2009 om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden (EUT L 328, 15.12.2009, s. 42).

Artikel 14 [...]

Skydd av personer som anmäler miljöbrott eller bistår utredningen

[...] **Utan att det påverkar tillämpningen av [...] direktiv (EU) 2019/1937 [...] ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att personer som rapporterar om sådana brott som avses i artiklarna 3 och 4 i detta direktiv och lämnar bevis eller på annat sätt samarbetar med behöriga myndigheter i samband med straffrättsliga förfaranden rörande sådana brott vid straffrättsliga förfaranden omfattas av nödvändiga stöd- och biståndsåtgärder i enlighet med sina processuella rättigheter enligt det nationella rättssystemet.**

[...]

Artikel 15 [...]

Rätt för den berörda allmänheten att delta i förfaranden

Medlemsstaterna ska säkerställa att [...] **de personer som berörs av de brott som avses i artiklarna 3 och 4 samt icke-statliga organisationer som främjar miljöskydd och som uppfyller kraven enligt nationell lagstiftning** [...] har lämpliga **processuella rättigheter** [...] i förfaranden rörande de brott som avses i artiklarna 3 och 4 [...], **om sådana processuella rättigheter för den berörda allmänheten finns i medlemsstaten i förfaranden som rör andra brott.**

Artikel 16 [...] [preliminärt överenskommen]

Förebyggande åtgärder

Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder, såsom kampanjer för information och medvetandegörande samt forsknings- och utbildningsprogram, i syfte att minska den samlade miljöbrottsligheten, öka allmänhetens medvetenhet och minska risken för att befolkningen drabbas av miljöbrott. Om så är lämpligt ska medlemsstaterna agera i samarbete med berörda aktörer.

Artikel 17 [...]

Resurser

Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella myndigheter som upptäcker, utreder, och lagför miljöbrott eller dömer i miljöbrottmål har tillräckligt många kvalificerade anställda och tillräckliga ekonomiska, tekniska och teknologiska resurser för att de effektivt ska kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 18 [...]

Utbildning

Utan att det påverkar rättsväsendets oberoende eller olikheter i rättsväsendets uppbyggnad inom unionen ska medlemsstaterna kräva att de som ansvarar för utbildning av domare, åklagare, poliser, domstolspersonal liksom annan personal vid rättsliga myndigheter som arbetar med straffrättsliga förfaranden tillhandahåller lämplig regelbunden utbildning om syftena med detta direktiv vilken är anpassad till personalens och myndigheternas funktioner.

Artikel 19

Samordning och samarbete mellan behöriga myndigheter inom en medlemsstat

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att upprätta lämpliga mekanismer för samordning och samarbete på strategisk och operativ nivå mellan alla sina behöriga myndigheter som arbetar med att förebygga och bekämpa miljöbrott. Sådana mekanismer ska åtminstone syfta till att

- a) säkerställa gemensamma prioriteringar och gemensam förståelse av förhållandet mellan straffrättslig och administrativ tillämpning,
- b) utbyta information för strategiska och operativa ändamål, **inom de gränser som fastställs i tillämpliga bestämmelser,**
- c) samråda i enskilda utredningar, **inom de gränser som fastställs i tillämpliga bestämmelser,**
- d) utbyta god praxis,
- e) stödja europeiska nätverk av rättstillämpare som arbetar med frågor som rör bekämpning av miljöbrott och därmed sammanhängande överträdelser,

och kan ha formen av specialiserade samordningsorgan, samförståndsavtal mellan behöriga myndigheter, nationella tillsynsnätverk och gemensam utbildningsverksamhet.

Artikel 20
Nationell strategi

1. **Medlemsstaterna ska fastställa, offentliggöra och genomföra en nationell strategi för bekämpande av miljöbrott senast den [...] [...] ett år efter *utgången av införlivandeperioden för detta direktiv* [...].**

Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att genomföra en sådan strategi utan onödigt dröjsmål. [...]

[...]

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att strategin ses över och uppdateras med jämna intervall på högst fem år, på grundval av en riskanalysbaserad strategi, för att beakta den relevanta utvecklingen och trender och relaterade hot när det gäller miljöbrott.

Artikel 21

Insamling av uppgifter och statistik

1. Medlemsstaterna ska **säkerställa att det finns ett system för registrering, framtagande och tillhandahållande av anonymiserade [...] statistiska uppgifter som mäter rapporterings-, utrednings- och domstolsfaserna rörande de brott som avses i artiklarna 3 och 4** för att övervaka effektiviteten i sina system för bekämpning av miljöbrott.
2. De statistiska uppgifter som avses i punkt 1 ska **åtminstone omfatta befintliga uppgifter om**
 - a) **antalet brott som registrerats av medlemsstaterna,**
 - b) **antalet fysiska personer som är**
 - i) **lagförda,**
 - ii) **dömda,**
 - c) **antalet juridiska personer som är**
 - i) **lagförda,**
 - ii) **dömda eller bötfällda,**
 - d) **påföljdstyper och påföljdsnivåer som utdömts.**

[...]

[...]

3. Medlemsstaterna ska se till att en konsoliderad översyn av deras statistik offentliggörs regelbundet.
4. Medlemsstaterna ska årligen till kommissionen översända de statistiska uppgifter som avses i punkt 2 i ett standardformat som fastställs i enlighet med artikel 22.
5. Kommissionen ska regelbundet offentliggöra en rapport på grundval av de statistiska uppgifter som lämnats av medlemsstaterna. Rapporten ska offentliggöras första gången tre år efter det att det standardformat som avses i artikel 22 har fastställts.

Artikel 22

Genomförandebefogenheter

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa det standardformat för uppgiftsöverföring som avses i artikel 21.4. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.3.
2. Vid överföringen av statistiska uppgifter ska standardformatet innehålla
 - a) en gemensam klassificering av miljöbrott,
 - b) en gemensam överenskommelse om räkneenheter,

[...]

 - c) [...] ett gemensamt rapporteringsformat.

Artikel 23
Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 24
Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [...] **30** [...] månader efter **den dag då detta direktiv träder i kraft**] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. De ska genast underrätta kommissionen om detta. [...]
2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. **Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.** Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 25

Utvärdering och rapportering

1. Kommissionen ska senast den [...] två år efter utgången av införlivandeperioden **för detta direktiv**] överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter den behöver för att utarbeta denna rapport.

[...]

2. [...] Senast den [...] fem år efter utgången av införlivandeperioden **för detta direktiv**] ska kommissionen göra en utvärdering av verkningarna av detta direktiv och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta rapporten, **med en sammanfattning av genomförandet och de åtgärder som vidtagits i enlighet med artiklarna 16–20.**

Artikel 26

Ersättande av direktiv 2008/99/EG

Direktiv 2008/99/EG ska ersättas med avseende på de medlemsstater som är bundna av det här direktivet, utan att det påverkar dessa medlemsstaters skyldigheter när det gäller tidsfristerna för införlivande av det direktivet med nationell rätt. För de medlemsstater som är bundna av detta direktiv ska hänvisningar till direktiv 2008/99/EG anses som hänvisningar till det här direktivet. Vad gäller medlemsstater som inte är bundna av detta direktiv ska de fortsätta att vara bundna av direktiv **2008/99/EG** [...].

Artikel 27

Ersättande [...] av direktiv 2009/123/EG [...]

Direktiv 2009/123/EG, om ändring av direktiv 2005/35/EG, ska ersättas med avseende på de medlemsstater som är **bundna** av det här direktivet, **utan att det påverkar dessa medlemsstaters skyldigheter när det gäller tidsfristerna för införlivande av det direktivet med nationell rätt.**

Vad gäller de medlemsstater som är bundna av det här direktivet ska följaktligen hänvisningar till de bestämmelser i direktiv 2005/35/EG som lagts till eller ersatts genom direktiv 2009/123/EG anses som hänvisningar till det här direktivet.

Medlemsstater som inte är bundna av detta direktiv ska fortsätta att vara bundna av direktiv 2005/35/EG om ändring av direktiv 2009/123/EG.

Artikel 28

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 29

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande